

ת"פ 17258/12/15 - מדינת ישראל נגד נסים גרשון

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

13 נובמבר 2016

ת"פ 17258-12-15 מדינת ישראל נ'

גרשון

לפני כב' השופטת תרצה שחם קינן

מדינת ישראל

המאשימה

נגד

נסים גרשון

הנאשם

נוכחים:

ב"כ המאשימה עו"ד יהונתן גנץ

ב"כ הנאשם עו"ד זילברמן

הנאשם בעצמו

הכרעת דין

מבוא

1. כנגד הנאשם הוגש כתב אישום המייחס לו עבירה של גניבה, עבירה על סעיף 384 לחוק העונשין - התשל"ז - 1977 (להלן: "**החוק**").

2. בכתב האישום נטען כי ביום 28.10.14 בשעה 18:00 או בסמוך לכך, בסניף ניו פארם ברחוב סעדון 120 באור יהודה (להלן: "**ניו פארם**"), גנב הנאשם 15 דאודורנטים "ספיד סטיק" של חברת "ג'ילט" (להלן: "**התמרוקים**") בשווי כולל של 538.50 ₪, בכך שניגש מספר פעמים אל מדף הדאודורנטים, הכניסם לכיסו ועבר את קו הקופות ביציאה מהחנות. במעשיו נטל ונשא הנאשם את התכשירים ללא הסכמת הבעלים, במרמה ובלי תביעת זכות בתום לב, כשהוא מתכוון בשעת הנטילה לשלול את התכשירים שלילת קבע מבעליהם. הנאשם נתפס בכף על-ידי קצינת הביטחון בניו פארם.

מסכת הראיות

עדות המתלוננת- גב' תמר בן עמי

3. בחקירה ראשית העידה גב' בן עמי (להלן: "**הקב"טית**") כי היא קצינת הביטחון של רשת ניו פארם באזור המרכז מזה כ - 15 שנה. העדה סיפרה כי במסגרת תפקידה נתקלת היא באירועי גניבה מדי יום. לדבריה אירע

עמוד 1

המקרה מושא כתב האישום לפני שנתיים וחצי בסניף ניו פארם באור יהודה, אליו הגיעה כדי לעשות ביקורת, העדה מסרה כי בשעה 18:00 יצאה להפסקה וכשחזרה מההפסקה הבחינה בנאשם עומד בפינה, אותה היא מכנה "פינה מתה", ומכניס תמרוקים לכיסו. לדבריה זיהתה את הנאשם כמי שחודש קודם לכן ראתה במצלמות האבטחה של חנות אחרת גונב תמרוקים מאותה חנות. להבנתה הבחין בה הנאשם. בהמשך סיפרה העדה כי יצאה מהחנות, הציגה את עצמה בפני הנאשם וביקשה ממנו להיכנס לחנות, כשנכנס הנאשם לחדרה הוציא מכיסו את התמרוקים. העדה הוסיפה וסיפרה כי לאחר האירוע בתאריך בו לא ידעה לנקוב, עצרה את הנאשם במקרה גניבה נוסף. לדברי העדה קצה במצב הדברים בו הנאשם גונב מחנויות הרשת. העדה סיפרה כי חרף היותה קב"טית מזה שנים רבות, אינה יודעת להעביר צילומים ממצלמות האבטחה להתקן אחסון (דיסק און קי) ולכן צילמה באמצעות מכשיר הטלפון הנייד שלה את שראתה במצלמות האבטחה של החנות. לדבריה ביקשה בחנות הסמוכה לקניון להעביר את הצילומים ממכשיר הטלפון הנייד שלה להתקן אחסון. במהלך הדיון צפתה העדה בסרטון, מיום 28.10.2014, הוא מועד ביצוע העבירה כנטען בכתב האישום. לדבריה בעת שצילמה את סרטון האבטחה תיארה בקול רם את מה שעיניה ראו.

4. במהלך עדותה הציגה העדה קבלה "פיקטיבית" כהגדרתה, אותה ביקשה להדפיס בקופה, על מנת להראות לחוקר המשטרה מה שווי הגניבה. לשאלת ביהמ"ש הסבירה העדה בעמ' 17 ש' 23 לפרוטוקול ואילך, כי עצרה את הנאשם וביקשה ממנו להיכנס לחנות. בהמשך בעמ' 19 ש' 10, אמרה העדה שהיא מבולבלת שכן הבחינה בנאשם מספר פעמים. העדה המשיכה ואמרה שמה שמסרה במשטרה "זה מה שהיה".

5. לתיק הוגש מסמך לפיו צפה רומן פולור בסרטונים, בהם נצפה הנאשם לוקח מוצרי החנות ומכניס אותם לכיסו. הדו"ח אינו מפרט את לוח הזמנים במהלכו נצפה הנאשם, אלא מתאר באופן כללי כי הנאשם נראה מכניס מוצרים לכיסו. במסמך לא מצוין כי העדה הקריאה לתוך הסרט אותו הגישה למשטרה את שראתה.

הודעתה של העדה במשטרה -ת/4 מיום 30.10.14

6. בהודעתה במשטרה סיפרה כי היא קב"ט ניו פארם באזור המרכז וכי ביום 28.10.14 בשעה 18:00 בסניף ניו פארם ברחוב סעדון באור יהודה, בעת שחזרה מההפסקה אל הסניף, הבחינה בנאשם כשהוא יוצא מהסניף והתעורר חשדה. עוד אמרה כי "נראה כי גם הוא הבחין בי וניסה להסתיר את עצמו בעמדה של הטלפונים בקנאור". בהמשך אמרה כי עלתה לחדר המצלמות וכשצפתה בסרטוני האבטחה ראתה שהנאשם **"לקח 3 ספיד סטיק אחר כך עמד באיזה פינה והכניס אותם לכיס, לאחר מכן הוא חזר לאותו מדף ולקח עוד חמישה ספיד סטיק, צעד כמה צעדים לכיוון מדף של טישו שם הניח את החמישה של ספיד סטיק, הסתכל לצדדים אחר כך הכניס אותם לכיסים, אחר כך חזר למדף של הספיד סטיק לקח מהם עוד ארבעה הלך לכיוון פינה של סבונים וגיל שם הסתכל לצדדים ואז הכניס גם את ארבעת הספיד סטיק לכיס. אחר כך חזר למדף ספיד סטיק ולקח עוד שלושה חזר לאותה עמדה בו הוא הכניס אותם לכיס. חזר למדף של הספיד סטיק הסתכל לצדדים ומשם הל (כפי הנראה צ"ל הלך ת.ק) החוצה לכיוון היציאה וזה הרגע שבו הבחנתי בו מלכתחילה כפי שצינתי למעלה לפני שבדקתי במצלמות אבטחה".** עוד סיפרה כי לא הגיעה באותו יום להגיש תלונה מאחר והיא נלחצה וניסתה לחפש את הנאשם. העדה אמרה כי שווי הגניבה הינו ₪ 538.5 וכן, הגישה דיסק תיעוד של החשוד ובו סרטון שצילמה באמצעות הטלפון הנייד שלה מתוך מצלמות האבטחה של הסניף. בהודעה נרשם כי לתלונה צורף **"דיסק תיעוד של החשוד"** וכי **"טכנאי בחנות באור יהודה העביר את התיעוד מהטלפון שלי לדיסק מה שהיה בנייד הועבר בדיוק לדיסק ללא עריכה"** כפי שצוין אף בת/9 - דו"ח תפיסה מיום 30.10.14 מאת רב נגד שלומית בוזגלו.

7. לתיק צורפה חשבונית מיום 29.10.14 משעה 20:32 ע"ס 538.50 ₪ בעבור 15 יחידות ספיד סטיק.

8. הוגש תקליטור בו נראה הנאשם מהלך בחנות וסמוך לשעה 18:20 נראה לוקח 3 תמרוקים, משאיר אותם על המדף, סמוך לשעה 18:23 לוקח עוד 3 תמרוקים ומכניס אותם לכיסי מכנסיו, לוקח עוד 2 תמרוקים ומכניס אף אותם לכיס, סמוך לשעה 18:25 לוקח 2 תמרוקים נוספים, מכניס אותם לכיסי מכנסיו ונראה יוצא מהחנות. אמנם אין רואים את היציאה מהחנות אולם, לפי דבריה של הקב"טית, הנשמעים בתקליטור ראתה היא אותו יוצא מהחנות, במצלמות האבטחה.

הודעת הנאשם במשטרה מיום 4.11.15 - ת/1

9. בהודעתו במשטרה אמר הנאשם כי הוא זוכר שגנב את המוצרים וכן, כי גנב אותם מאחר ומצבו הכלכלי לא היה טוב כי היה עליו להביא "אוכל לבית ומוצרים בסיסיים לבית". עוד השיב, כי השתמש במוצרים לשימוש העצמי כשאמר לו החוקר ששווי הגניבה עומד על סך של 538.50 ₪ השיב הנאשם "בוודאי זה יכול להיות. לקחתי הרבה מוצרים". עוד אמר, כי אינו נוהג לגנוב וכי הוא עובד וכי רק בגלל מצבו הכלכלי הקשה הוא ניצל את ההזדמנות וחזר לגנוב מספר פעמים שכן הצליח לגנוב מהחנות בעבר מבלי שנתפס. לשאלה אם הוא זוכר את אירוע הגניבה ברחוב אליהו סעדון 120 ביום 28.10.14 השיב שהוא זוכר ושהוא שילם על הדברים שגנב לאחר שהקב"טית תמר תפסה אותו, הכניסה אותו לחדר ודיברה איתו והוא אמר לה שהוא לא בא לשם לגנוב יותר. לשאלה מה גנב שם באותו יום השיב "רק דאודורנטים" (עמ' 2, ש' 30 לת/1). עוד השיב, כי גנב כ-10 ספיד סטיק אך החזיר אותם לאחר שנתפס.

10. אחר שצפה בסרטון במהלך החקירה אמר הנאשם "כן. נו זה מה שהיה. אני מזהה את עצמי" (עמ' 2, ש' 38 לת/1). עוד השיב כי הוא התכוון לגנוב את הספיד סטיקים אך כשראה את הקב"טית עומדת מחוץ לחנות הוא חזר למדפים ורוקן את הספיד סטיקים למדפים והלך ליציאה, הקב"טית ביקשה לערוך בדיקה בכיסיו והוא לא התנגד כי ידע שאין עליו כלום, הוא אמר לה שהוא רצה לגנוב והבטיח לה שלא יבוא עוד למקום.

עד תביעה - מר רומן פולור

11. העד גבה את הודאתו של הנאשם, העד לא ידע להסביר מדוע הנאשם נחקר רק כשנה לאחר הגשת התלונה. לאחר שעיין בתיק החקירה, אמר כי קיים בתיק זימון לחקירה מיום 16.3.15. העד לא נתן כל הסבר לשאלה מדוע לא ביקשו מהעדה בן עמי את מצלמות האבטחה והסתפקו בסרטונים שצילמה באמצעות מכשיר הטלפון הנייד שלה. לדבריו, כשצפה בסרטונים זיהה את הנאשם על-פי תמונותיו במערכת "אדם". לשאלה מדוע לא כתב שראה את הנאשם יוצא מהחנות עם התכשירים השיב "כנראה שאני לא ראיתי" (עמ' 47 לפרוטוקול, ש' 14). עוד השיב, כי לא זימן את מר רמי נחום לחקירה מאחר והתלונה הוגשה אגב תפקידה של העדה בן עמי, ולטעמו למר נחום לא היה עניין לערוך את הסרטונים.

טענת אין להשיב לאשמה

12. טענתו של ב"כ הנאשם לפיה אין על הנאשם להשיב לאשמה נדחתה.

פרשת ההגנה

13. הנאשם לא העיד.

טיעוני הצדדים בתמצית

14. ב"כ המאשימה ביקש להרשיע את הנאשם על סמך הודעתו במשטרה ועל סמך הנצפה בתקליטור.

15. ב"כ הנאשם טען כי בניגוד לדברי העדה, ולאור דבריה בחקירתה הנגדית עולה, כי הנאשם לא נתפס בכף ביום המקרה וכי לא הוכח ברמה הנדרשת בפלילים כי יצא מהחנות כשהרכוש הגנוב ברשותו. לטענת ב"כ הנאשם לו אכן היה הנאשם נתפס במקום על ידי הקב"טית הייתה היא מדפיסה את הקבלה באותו היום ולא למחרת, כפי שנעשה, שכן הקבלה נושאת תאריך של יום למחרת המקרה. ב"כ הנאשם הפנה להודעתה של העדה במשטרה, לפיה הבחינה בנאשם כשהוא יוצא מהחנות ורק אז החליטה לצפות במצלמות האבטחה. ולדבריה במשטרה לפיהם הגישה את הודעתה יומיים לאחר המקרה שכן היה עליה לחפש את הנאשם, ברי מכאן לטעמו כי לא תפסה את המוצרים בכיסו של הנאשם. לטעמו של ב"כ הנאשם אין די בראיות הנסיבתיות שהצטברו כנגד הנאשם על מנת להרשיעו. לטענת ב"כ הנאשם המחדל באי תפיסתן של מצלמות האבטחה, מביא לחסר ראיתי, כשאין לפי דעתו בהודעתו של הנאשם שהתייחס למספר גניבות אותן ביצע לדבריו, כדי לסייע להרשעתו. לשאלתי מדוע אין ביהמ"ש מוסמך להרשיע את הנאשם על פי הודאתו בעבירות הנוספות, מכח סעיף 184 לחסד"פ, השיב ב"כ הנאשם כי אחד התיקים נגז על ידי המשטרה מחוסר עניין לציבור וכי באשר לאירוע מאוחר למועד מושא כתב האישום לא הוברר כלל כי הנאשם גנב באותו מועד מוצרים מהחנות. לטענת ב"כ הנאשם אין בעובדה שהנאשם לא העיד כדי לחזק את ראיות התביעה שכן אין את מה לחזק. בסיכומיו ביקש ב"כ הנאשם לקבוע כי הנאשם לא התייחס למקרה מושא כתב האישום וכי הוא מתייחס לאירוע האחרון שקדם לחקירתו במשטרה. לטענת ב"כ הנאשם היו בידי המשטרה פרטיו המדויקים של הנאשם, מתיק קודם שנפתח כנגדו (ונסגר לטענתו מחוסר עניין לציבור) ולכן היה עליהם לחקור אותו סמוך ליום המקרה ולא שנה לאחר מכן. עוד קבל ב"כ הנאשם נגד העובדה שלא נערך עימות בין הקב"טית לבין הנאשם. מחדלי החקירה הביאו לטעמו ליצירת ספק בדבר אשמתו של הנאשם.

דין והכרעה

16. לכאורה ענייננו בתיק פשוט בו נתפס הנאשם בכף והודה במשטרה. אלא שלדברי ב"כ הנאשם לא נתפס הנאשם כשהרכוש הגנוב ברשותו, ולפיכך לא הוכח שאכן גנב באותו מועד תמרוקים. עוד טען ב"כ הנאשם כי הנאשם בהודעתו התייחס למקרים אחרים ולא למקרה מושא כתב האישום.

17. אין ספק כי הראיות שהובאו די היה בהן כדי להביא להרשעת הנאשם בעבירה של ניסיון גניבה, כפי שיפורט להלן. השאלה העיקרית העולה לדיון, האם הוכח, ברמה הנדרשת בפלילים כי הנאשם גנב בתאריך, אליו מתייחס כתב האישום, תמרוקים מהחנות באור יהודה.

עדוה של הקב"טית

18. ניכר היה כי הקב"טית לא זכרה את פרטי האירוע ולצער התרשמתי כי לא הוכנה כראוי לקראת עדותה. דומה כי המשטרה ובכללה מי שהכינה את כתב האישום, לא הייתה ערה לדברי הנאשם בחקירה במשטרה, מהם עלה כי גנב מספר פעמים בחנויות ניו פארם. ואף שילם באחת הפעמים 5,000 ₪ כפיצוי. לא נגבתה הודעה נוספת מהקב"טית ואף לא נערך עימות בינה לבין הנאשם. דומה היה שהתובע לא היה ער כלל לעובדה שהנאשם גנב מחנויות הניו פארם מספר פעמים, לפני ואחרי האירוע מושא כתב האישום, עד שעניין זה הועלה על ידי ב"כ הנאשם עצמו.

19. הודעתה של העדה מיום 30.10.14 יומיים לאחר המקרה הוגשה בהסכמה. ואני מעדיפה את האמור בה על פני עדותה המבולבלת של העדה בביהמ"ש (על האפשרות לאמץ את האמור באמרת חוץ של עד ע"פ הלכת מרילי ראו ע"פ 9141/10 **אברהם סטואר נ' מדינת ישראל** {28.4.14}). מההודעה עולה כי הבחינה בנאשם יוצא מהחנות ומיד לאחר מכן פנתה לצפות במצלמות האבטחה, שם הבחינה כי הנאשם הכניס לכיסיו חמישה עשר תכשירי דיאודורנט מסוג "ספיד סטיק", אם כי בסרטון נשמעת הקב"טית מונה כ-7 תמרוקים בלבד אותם נצפה הנאשם מכניס לכיסיו. לדברי העדה צילמה באמצעות מכשיר הטלפון שלה את סרטון האבטחה, ואכן בסרטון אותו הגישה למשטרה ניתן לראות כי הצילום בוצע ביום 28.10.14 בין השעות 18:20 ועד לשעה 18:25. די באמור בהודעה, שהוגשה כאמור בהסכמה, כדי להביא למסקנה שהנאשם הכניס לכיסיו תמרוקים. בחקירתו במשטרה זיהה הנאשם את עצמו בסרטון, ואמר כי אכן הכניס את התכשירים לכיסיו. הנאשם טען בחקירתו כי החזיר את המוצרים משום שתפסו אותו.

הודעת הנאשם במשטרה

20. בהודעתו במשטרה מיום 4.11.15, למעלה משנה לאחר ביצוע העבירה, כנטען בכתב האישום, אמר הנאשם בתחילה כי גנב ביום המקרה "דאודורנטים, מטרנה בקבוקים של אוכל מוצצים, שמפו, משחת שניים" וזאת בשל מצבו הכלכלי הקשה הנאשם הוסיף ואמר בש' 23 להודעה "כל הזמן הלכתי לגנוב באותה חנות בניופארם בקניון קרית הסביונים ביהוד". עוד אמר כי נתפס בגין הגניבה "אני שילמתי כבר על זה. תמר הקב"טית הכניסה אותי לחדר ואני דיברתי איתה ואמרתי לה שאני יותר לא בא לגנוב שם" לשאלה מה גנבת שם באותו יום? השיב הנאשם "רק דאודורנטים".

21. בגירסתו של הנאשם במשטרה יש מעין "הודאה והדחה", בפרט שלדברי הנאשם, שילם לנוי פארם 5,000 ₪ לכיסוי נזקי הגניבות. אכן במשפט פלילי, חובת הוכחת האשמה מוטלת על התביעה. ואולם, משהודה הנאשם בחקירה במשטרה בהכנסת התמרוקים לכיסיו, דהיינו, בנטילתם של התמרוקים וטען שלאחר מכן החזיר את התמרוקים, עובר אליו הנטל להביא ראיות להוכחת טענתו זו. כאמור הנאשם לא העיד. להודאתו של הנאשם יש לצרף את האמור בהודעתה של הקב"טית במשטרה ואת הסרטון, אליו התייחס הנאשם בחקירתו במשטרה, ואישר כי אכן שם את התמרוקים בכיסיו כדי לגנוב אותם.

22. לטענת בא כוחו לא הוכח כי הנאשם אכן גנב את המוצרים כנטען בכתב האישום. הנאשם נצפה בסרטון האבטחה מכניס לכיסיו תמרוקים. כשנה לאחר מכן הודה הוא כי גנב מספר פעמים מחנות הניו פארם בקניון סביונים. כתב האישום מייחס לנאשם גניבה מחנות ניו פארם בקניון באור יהודה. אכן בראשית החקירה התייחס הנאשם למקרי גניבה אחרים, ולא למועד הנזכר בכתב האישום. לדברי הנאשם גנב מספר פעמים באותה חנות. כשמסביר לו החוקר כי העבירה המיוחסת לו נעברה בחנות באור יהודה, השיב כי נתפס באותה חנות. מההודעתו של הנאשם במשטרה עולה כי במהלך החקירה הוצג לפניו סרטון האבטחה ולאחר שצפה בו השיב כי הוא מזהה את עצמו. הנאשם אמר בהודעתו כי באותו יום נתפס על ידי הקב"טית של החנות עוד בטרם יצא. לדבריו חזר למדפים ורוקן את כיסיו.

חזקה עובדתית

23. התנהגותו של הנאשם יצרה חזקה עובדתית לפיה התכוון לשלול את התמרוקים שלילת קבע וכי יצא מהחנות כשהתמרוקים בכיסיו. חזקה שבעובדה היא מסקנה, הנובעת, בעיקר, מניסיון החיים ומניתוח, המעוגן בהגיונם

של דברים (ע"פ 15/78 משה ביבס נ' מדינת ישראל, פ"ד לב(3)) אשר מלמדים על כך, כי מערכת נסיבות פלונית, כפי שהוכחה במשפט וכפשוטה, איננה נוצרת או מתגבשת אלא עקב קיומה של מחשבה פלילית פלונית, "... יש והוכחתה של שורת נתונים (כגון עצם הימצאותה של סחורה בידיו של פלוני, סמוך למועד בו נגנבה מפלמוני) יוצר יסוד להנחה - כתולדה של ההסתברות בלבד וללא צורך בראיה ישירה - כי נתקיים גם אירוע עובדתי נוסף שלא הובאו לגביו ראיות (כגון שאלמוני הוא שגנב את הסחורה מידי פלמוני)".

24. "חזקה שבעובדה או הנחת עובדה, ככינויה החלופי של חזקה זו, אין פירושה, כמבואר, אלא כי מציאות פלונית מלמדת לאור ניסיון החיים או ההיגיון או שניהם גם יחד על קיומה של עובדה נוספת, והמחשבה הפלילית הרי אף היא בגדר נתון עובדתי". ע"פ 611/80 מיהראן מטוסיאן נ' מדינת ישראל לה (4) 085. (להלן: "מטוסיאן").

"בשלב ראשון נבחנת כל ראיה נסיבתית בפני עצמה כדי לקבוע אם ניתן להשתית עליה ממצא עובדתי; בשלב שני, נבחנת מסכת הראיות כולה לצורך קביעה האם היא מערבת, לכאורה, את הנאשם בבצוע העבירה, כאשר הסקת המסקנה המפלילה היא תולדה של הערכה מושכלת של הראיות, בהתבסס על ניסיון החיים ועל השכל הישר. המסקנה המפלילה עשויה להתקבל גם מצירופן של כמה ראיות נסיבתיות, אשר כל אחת בנפרד אמנם אינה מספיקה לצורך הפללה, אך משקלן המצטבר מספיק לצורך כך. בשלב שלישי מועבר הנטל אל הנאשם להציע הסבר העשוי לשלול את ההנחה המפלילה העומדת נגדו. הסבר חלופי למערכת הראיות הנסיבתית, העשוי להותיר ספק סביר ביחס להנחה המפלילה את הנאשם, די בו כדי לזכותו. בית המשפט מניח את התיזה המפלילה של התביעה מול האנטי-תיזה של ההגנה, ובוחן האם מכלול הראיות הנסיבתיות שולל מעבר לכל ספק סביר את גרסתו והסברו של הנאשם" (ראו פסק דינה של כב' השופטת פרקציה בע"פ 9372/03 פון ויזל נ' מדינת ישראל, פ"ד נט(1) 745, 754).

25. בחנתי את הראיות הנסיבתיות המפלילות את הנאשם בשלושה שלבים:

בשלב הראשון בחנתי כל אחת מהראיות הנסיבתיות בפני עצמה על מנת להשתית עליה ממצא עובדתי - הנאשם נצפה בסרטון כשהוא מכניס לכיסו תמרורים, אשר בהודעתו אמר כי אלה דיאודורנטים מסוג "ספיד סטיק", לסרטון מצטרפת הודעתו של הנאשם במשטרה במהלכה הודה כי נהג לגנוב מדי פעם בחנויות ניו פארם וכן הודעתה של הקב"טית, שנמסרה יומיים לאחר המקרה במשטרה, לפיה יומיים לאחר המקרה מושא כתב האישום פנתה למשטרה, וכשנשאלה מדוע לא ביקשה לעצור את הנאשם במקום השיבה כי היה עליה למצוא אותו, מכאן שבאותו יום לא הגיע הנאשם לכלל הסכמות עם העדה ואף לא שוחח איתה, בניגוד לדבריו במשטרה. (כאמור לעיל, אני מעדיפה את האמור בהודעתה של העדה במשטרה סמוך למקרה, על פני דבריו של הנאשם במשטרה, שנאמרו כשנה לאחר האירוע. והן על פני עדותה לפני).

בשלב השני בחנתי את מסכת הראיות כולה והגעתי למסקנה כי היא מערבת לכאורה את הנאשם בבצוע העבירה, כאשר הסקת המסקנה המפלילה היא תולדה של הערכה מושכלת של הראיות בהתבסס על ניסיון החיים ועל השכל הישר. המסקנה המפלילה עשויה להתקבל גם מצירופן של כמה ראיות נסיבתיות אשר כל אחת בנפרד אמנם אינה מספיקה לצורך הפללה, אך משקלן המצטבר מספיק לצורך כך;

בשלב השלישי מועבר הנטל אל הנאשם להציע הסבר העשוי לשלול את ההנחה המפלילה העומדת נגדו. הסבר

חלופי למערכת הראיות הנסיבתית, העשוי להותיר ספק סביר באשר להנחה המפלילה את הנאשם, די בו כדי לזכותו. בית-המשפט מניח את התזה המפלילה של התביעה מול האנטי-תזה של ההגנה ובוחן אם מכלול הראיות הנסיבתיות שולל מעבר לכל ספק סביר את גירסתו והסברו של הנאשם (ע"פ 497/92 נחום (קנדי) נ' מדינת ישראל, [24.10.95]). הנאשם בחר שלא להעיד כך שלא הובא כל הסבר שיפריך את המסקנה המפלילה.

אין די בדבריו בחקירתו במשטרה, לפיהם החזיר את התמרוקים, מבלי שאלה עמדו בחקירה נגדית.

26. מהמקובץ עד כה עולה כי הנאשם הכניס תמרוקים לכיסי מכנסיו וכי אכן לא נתפס ביציאתו מהחנות כשהתכשירים ברשותו. מכאן שאין ספק כי לפחות ניסה לגנוב את התמרוקים.

27. על היסוד הנפשי שנלווה למעשיו של הנאשם ניתן ללמוד מהודעתו בה אמר כי התכוון לגנוב את התמרוקים.

עדוּתה של הקב"טית מלמדת אף היא על נוהגו הנפסד של הנאשם לגנוב מחנויות רשת ניו פארם. מטרתה של ראיה בדבר מעשים דומים להוכיח את הלך רוחו של הנאשם כאשר עצם ביצוע המעשים אינו שנוי במחלוקת. הנאשם סיפר בחקירתו, לאחר שצפה בסרטון כי התכוון לגנוב, אלא שלדבריו החזיר את המוצרים לאחר שהבחין בגב' בן עמי.

28. מקובלת עלי גרסתה של הגב' בן עמי, כפי שנמסרה במשטרה יומיים לאחר המקרה, ממנה עולה כי לא פגשה בנאשם באותו יום. בנסיבות אלה עבר לטעמי הנטל המשני אל שכמו של הנאשם לסתור את החזקה העובדתית לפיה, גנב את התמרוקים אותם נראה מכניס לכיסיו.

29. הנאשם בחר שלא להעיד. הימנעותו מלהעיד מחזקת את ראיות התביעה (סעיף 162 לחסד"פ). אינני מסכימה עם טענתו של ב"כ הנאשם לפיה אין ראיות אותן ניתן לחזק, שכן כאמור, די בהודעתו של הנאשם במשטרה, בסרטון ובאמור בהודעתה של הקב"טית במשטרה.

30. בנסיבות בהן נמנע הנאשם מלהעיד הגעתי למסקנה כי למרות התרשלותה הבלתי מובנת של המשטרה בחקירת התיק ובניהולו, הצליחה היא להרים את הנטל ולהוכיח את אשמתו של הנאשם מעבר לספק סביר ועל כן אני מרשיעה אותו בגניבת התמרוקים.

ניתנה והודעה היום י"ב חשוון תשע"ז, 13/11/2016 במעמד הנוכחים.

תרצה שחם קינן , שופטת

[פרוטוקול הושמט]

גזר דין

עמוד 7

הנאשם הורשע לאחר ניהול הוכחות בעבירה של גניבה.

הצדדים הגיעו להסדר עונשי לפיו יוטל על הנאשם עונש מאסר מותנה כשהתביעה עותרת להטלת קנס ואילו בא כוח הנאשם מבקש להסתפק בהתחייבות.

לאחר ששמעתי את הצדדים, שוכנעתי כי עונש המאסר המותנה הוא בגדר ענישה ראויה והולמת את הענישה הנוהגת.

לפיכך, אני דנה את הנאשם לעונשים הבאים:

1. 8 חודשי מאסר על תנאי למשך 3 שנים שהנאשם לא יעבור כל עבירת רכוש.

2. בנסיבות בהן דומה כי הנאשם הודה כי גנב לא אחת מחנויות הניו פארם אני מוצאת לנכון להטיל עליו עונש כספי ואני גוזרת עליו לשלם קנס בסך 1,000 ש"ח או 10 ימי מאסר תמורתו. הקנס ישולם ב- 5 תשלומים שווים ורצופים בסך 200 ₪ הראשון לא יאוחר מיום 18/12/16 ובכל 18 לחודש שלאחריו. לא ישולם אחד התשלומים במועדו, יועמד כל הקנס לפרעון מיד.

הודע על זכות ערעור לבית המשפט המחוזי בתוך 45 יום מהיום.

ניתנה והודעה היום י"ב חשוון תשע"ז, 13/11/2016 במעמד הנוכחים.

תרצה שחם קינן , שופטת